

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1898
Warszawa, 5 marca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Teresę Wargocką.

(-) Waldemar Andzel; (-) Iwona Arent; (-) Marek Ast; (-) Zbigniew Babalski; (-) Piotr Babinetz; (-) Dariusz Bąk; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Mariusz Błaszczak; (-) Piotr Cybulski; (-) Tadeusz Cymański; (-) Witold Czarnecki; (-) Edward Czesak; (-) Andrzej Ćwierz; (-) Zbigniew Dolata; (-) Marzenna Drab; (-) Jan Dziedziczak; (-) Jacek Falfus; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Mieczysław Golba; (-) Marian Tomasz Goliński; (-) Kazimierz Gołojuch; (-) Artur Górski; (-) Tomasz Górski; (-) Krystyna Grabicka; (-) Czesław Hoc; (-) Dawid Jackiewicz; (-) Jarosław Jagiełło; (-) Grzegorz Janik; (-) Krzysztof Jurgiel; (-) Dariusz Kaczanowski; (-) Beata Kempa; (-) Izabela Kloc; (-) Sławomir Kłosowski; (-) Bogusław Kowalski; (-) Zbigniew Kozak; (-) Leonard Krasulski; (-) Marek Kwitek; (-) Tomasz Latos; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Adam Lipiński; (-) Marek Łatas; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Antoni Macierewicz; (-) Ewa Malik; (-) Gabriela Masłowska; (-) Mirosława Masłowska; (-) Marek Matuszewski;

(-) Kazimierz Matuszny; (-) Maria Nowak; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna Paluch; (-) Stanisław Pięta; (-) Jacek Pilch; (-) Krzysztof Popiołek; (-) Elżbieta Rafalska; (-) Jan Religa; (-) Józef Rojek; (-) Nelli Rokita-Arnold; (-) Dariusz Seliga; (-) Anna Sobecka; (-) Krzysztof Sońta; (-) Piotr Stanke; (-) Stanisław Szwed; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Andrzej Walkowiak; (-) Teresa Wargocka; (-) Zbigniew Wassermann; (-) Michał Wojtkiewicz; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Waldemar Wrona; (-) Sławomir Zawislak; (-) Łukasz Zbonikowski; (-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa
z dnia.....2009
o zmianie ustawy o samorządzie gminnym
oraz zmianie niektórych innych ustaw

Art. 1.

W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm.) w art. 20 po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:
„2d. W przypadku jednoczesnego odwołania lub rezygnacji przewodniczącego i wiceprzewodniczących, w celu wybrania nowych władz rady gminy, posiedzenie rady gminy zwołuje odpowiedni wojewoda.”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. Nr 142 poz. 1592 z późn. zm.) w art. 15 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. W przypadku jednoczesnego odwołania lub rezygnacji przewodniczącego i wiceprzewodniczących, w celu wybrania nowych władz rady gminy, posiedzenie rady gminy zwołuje odpowiedni wojewoda.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. Nr 142 poz. 1590 z późn. zm.) w art. 21 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
„6a. W przypadku jednoczesnego odwołania lub rezygnacji przewodniczącego i wiceprzewodniczących, w celu wybrania nowych władz rady gminy, posiedzenie rady gminy zwołuje odpowiedni wojewoda.”.

Art. 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy wypełnia istniejącą lukę prawną w przepisach ustaw o samorządzie gminnym, powiatowym i wojewódzkim polegającą na braku wskazania właściwego organu odpowiedzialnego za zwołanie posiedzenia rady gminy, powiatu lub sejmiku wojewódzkiego w przypadku jednoczesnego odwołania lub rezygnacji przewodniczącego i wiceprzewodniczących. Brak takiego organu w obecnym ustawodawstwie może rodzić bardzo niewłaściwe sytuacje, w których rada gminy, powiatu czy sejmik wojewódzki nie mogą funkcjonować.

Taki stan rzeczy ma miejsce w gminie Parysów. W radzie gminy przewodniczący i jego zastępca złożyli rezygnację z pełnionej funkcji w dniu 30 grudnia 2007 r., po czym sesja nadzwyczajna została oficjalnie zamknięta. Rada nie podjęła uchwały przyjmującej tę rezygnację, w związku z czym zgodnie z art. 19 ust. 5 o samorządzie gminnym przyjmuje się, że do dnia 31 stycznia 2008 r. powinni oni wykonywać swoje obowiązki (m.in. zwoływać sesję). Od momentu złożenia rezygnacji zarówno przewodniczący, jak i jego zastępca nie uwzględniają wniosków o zwołanie sesji nadzwyczajnej składanych zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, nie ma również zwoływanych sesji w tzw. normalnym trybie, gdyż radni ci twierdzą, iż nie wykonują już swoich funkcji. Tym samym nie ma osoby uprawnionej do zwołania sesji, aby wybrać nowego przewodniczącego i jego zastępcę.

Niniejszy projekt ustawy wychodzi naprzeciw tego typu sytuacjom i dzięki przejrzystości proponowanego rozwiązania pozwoli na jasne i szybkie rozwiązywanie również podobnych do wskazanej sytuacji.

Projekt ustawy nie pociąga za sobą żadnych obciążeń dla budżetu państwa ani dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Skutki społeczno-gospodarcze należy ocenić jako pozytywne.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 12 marca 2008 r.

BAS-WAL-491/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz o zmianie
niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Teresa
Wargocka)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591, ze zmianami), ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, ze zmianami) oraz w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, ze zmianami). Projektowana zmiana wszystkich wymienionych ustaw dotyczy sytuacji, w której jednocześnie zostaną odwołani lub złożą rezygnację przewodniczący i wiceprzewodniczący rady gminy (i odpowiednio rady powiatu lub sejmiku województwa). W takiej sytuacji projektodawcy proponują by w celu wyboru nowych władz rady gminy (rady powiatu lub sejmiku województwa) posiedzenie zwoływał odpowiedni wojewoda.

Zgodnie z art. 4 projektu ustawy, ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Materia, której dotyczy projekt pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Projekt nie reguluje kwestii objętych zakresem prawa Unii Europejskiej.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz zmianie niektórych innych ustaw nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 12 marca 2009 r.

BAS-WAL-492/09

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy
o samorządzie gminnym oraz o zmianie niektórych innych ustaw
(przedstawiciel wnioskodawców: poseł Teresa Wargocka)
jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ustawy zmierza do wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591, ze zmianami), ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, ze zmianami) oraz w ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, ze zmianami). Projektowana zmiana wszystkich wymienionych ustaw dotyczy sytuacji, w której jednocześnie zostaną odwołani lub złożą rezygnację przewodniczący i wiceprzewodniczący rady gminy (i odpowiednio rady powiatu lub sejmiku województwa). W takiej sytuacji projektodawcy proponują by w celu wyboru nowych władz rady gminy (rady powiatu lub sejmiku województwa) posiedzenie zwoływał odpowiedni wojewoda.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 06 kwietnia 2009 r.

ZW/0714/47/09

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. LCM-020-00140

Data wpływu 06. 04. 2009

Szanowny Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 20 marca 2009 roku, w sprawie przedłożenia opinii nt. poselskich projektów ustaw:

- o zmianie ustawy – o samorządzie gminnym oraz zmianie niektórych innych ustaw,

- o obrocie i reklamie środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające,

- o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych,

w załączeniu uprzejmie przesyłamy opinie otrzymane z województw: małopolskiego i zachodniopomorskiego.

Jednocześnie informujemy, że pozostałe województwa nie wniosły uwag do proponowanych zapisów ustawy.

Z uprzejmymi pozdrowieniami

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Uwagi Województwa Małopolskiego do poselskich projektów ustaw:

- o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz zmianie niektórych innych ustaw,
 - o obrocie i reklamie środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające,
 - o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych.
-

1. Projekt ustawy „o obrocie i reklamie środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające”.

Przedłożony do zaopiniowania projekt oraz załączone uzasadnienie nie mogą być zaakceptowane. Należy zaznaczyć, iż materia zawarta w projekcie nie powinna być regulowana odrębnym aktem prawnym, gdyż wydaje się niecelowe tworzenie kolejnej odrębnej gałęzi prawa. Zmiany powinny być dokonane w aktach już istniejących, m.in. w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii. Takie ujęcie tematu należy więc uznać za błędne. Trudno też zaakceptować zlecenie realizacji tego zadania samorządowi województwa. Należy rozważyć możliwość zmiany poprzez przekazanie realizacji przedmiotowego zadania do terenowej administracji rządowej, ponieważ posiada ona odpowiedni instrument jego wykonania.

Poniżej przedstawiamy uwagi szczegółowe do przedmiotowego projektu ustawy:

1) Zgodnie z zasadami poprawnej legislacji, tytuł aktu prawnego nie może wprowadzać w błąd, natomiast - jak wynika z treści opiniowanego aktu - powinien on uwzględniać również zakaz reklamy. „Reklama” ma zazwyczaj na celu skłonienie do nabycia lub korzystania z określonych towarów czy usług, popierania określonych spraw lub idei. Natomiast projekt ustawy wypowiada się wyłącznie w zakresie zakazu reklamy takich środków, poświęcając mu tylko jeden artykuł; stąd należałoby albo zmienić tytuł omawianego aktu albo też do treści tytułu dopisać „o zakazie reklamy”.

2) Przedmiot projektu ustawy jest określony nieprecyzyjnie. W art. 1 projektu wskazany został zakres oraz cel projektowanej ustawy. Z zakresu regulowanego projektu została wyłączona reklama, natomiast projekt reguluje również w art. 21 zakaz reklamy i promocji. W art. 1 ust. 3 pkt 3 wskazano, iż celem ustawy jest zakaz reklamy środków, o których mowa w ust. 1. Z literalnego brzmienia przytoczonego ustępu nie wynika jednak, o jakie środki chodzi, co tak naprawdę projektodawca uznaje za używki czy też jak wygląda definicja używki. Jeżeli dopiero wykaz używek ma być ogłoszony przez ministra zdrowia, zgodnie z art. 3 ust. 1, to powinna być dokładnie dookreślona forma, w jakiej taka lista będzie ogłaszana oraz należałoby dokładnie wskazać zakres delegacji dla ministra (w tym: częstotliwość ogłaszania takiej listy, wytyczne co do treści aktu – tj. co będzie decydowało o tym, że dana substancja zostanie zakwalifikowana jako używka). Należy wskazać.

iz definicją samą w sobie nie jest wykaz zakazanych używek. Problemu nie rozwiązuje art. 2 projektu w zw. z art. 1 ust.1.

Proponuje się zmianę treści art.1 ust.1 w brzmieniu: „*Ustawa określa zasady postępowania ze środkami zawierającymi substancje psychoaktywne niewymienione w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, oraz w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zdefiniowane w niniejszej ustawie jako używki.*”

Nowa ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii jest kompleksową regulacją prawną, dotyczy bowiem wszelkich – praktycznie rzecz biorąc – zagadnień związanych z prawnymi uregulowaniami dotyczącymi środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów oraz przeciwdziałania używaniu tych substancji do celów innych niż medyczne i naukowe.

Mając na uwadze wskazane zastrzeżenia, aktualnie obowiązująca ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii określa środek odurzający jako każdą substancję pochodzenia naturalnego albo syntetycznego:

- 1) działającą na ośrodkowy układ nerwowy;
- 2) zamieszczoną w załączniku nr 1 do ustawy.

Obie te przesłanki muszą być przy tym spełnione łącznie.

O ile jednak z medycznego punktu widzenia zaliczenie alkoholu do środków odurzających ze względu na kryterium skutku w postaci odurzenia nie wywołuje ujemnych następstw, o tyle na płaszczyźnie prawnej łączenie tych środków należy uznać za chybione. Problematyka dotycząca używania alkoholu na gruncie prawnym jest bowiem dość wyraźnie wyodrębniona, stąd też, mieszcząc się w granicach dopuszczalnej konwencji, można w tym miejscu przyjąć medyczne znaczenie pojęcia „środek odurzający”, wyłączając jednocześnie alkohol spoza jego zakresu (patrz w: *K. Łucarz, A. Muszyńska, Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, Oficyna, 2008*).

Przepisy ustawy o substancjach i preparatach chemicznych normują warunki, zakazy lub ograniczenia produkcji, wprowadzania do obrotu lub stosowania substancji i preparatów chemicznych, w celu ochrony przed szkodliwym wpływem tych substancji i preparatów na zdrowie człowieka lub na środowisko (art.1 ust.1 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych).

*Ponadto sama nazwa projektu ustawy jest sprzeczna z uregulowaniami zawartymi w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii.

3) W zakresie regulacji projektu ustawy art. 1¹ ust. 2 wskazuje w pkt. 1 „*jakiego rodzaju środki są dopuszczone do obrotu*” - niestety, ale - jak wynika z jego treści- nie wskazuje, jakie są to środki. Projekt nie określa również, jak ma być prowadzone postępowanie w sprawie naruszenia przepisów przedmiotowego projektu, a czytamy w art. 1 ust. 2 pkt 3b, że stanowi to również zakres regulacji tego projektu.

Proponuje się dodać zapis w art. 1 - ust. 4 w brzmieniu:

„*Ustawa nie narusza innych ustaw w zakresie dotyczącym substancji psychoaktywnych, a w szczególności:*

- 1) *ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485 z późn. zm.)*
- 2) *ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 473 z późn. zm.),*

3) ustawy z dnia 6 września 2002 roku – Prawo farmaceutyczne (t.j.: Dz.U. z 2008r. Nr 45, poz.271 ze zm.).

4) ustawy z dnia 11 stycznia 2001 roku o substancjach i preparatach chemicznych (t.j.: Dz.U. z 2001 r., poz. 84 ze zm.).”

- uzasadniając jego wprowadzenie faktem, iż projektowana ustawa nie powinna być sprzeczna z innymi ustawami regulującymi problematykę substancji chemicznych lub preparatów, które mają lub mogą mieć działanie psychoaktywne. Projektowana ustawa ma jedynie wypełniać luki w prawie, stanowić akt komplementarny wobec ustaw wymienionych w art. 1 ust. 4.

4) Proponuje się:

a. zmianę treści art. 3 ust. 3 w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw zdrowia sporządza listę środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające podlegające dopuszczeniu do sprzedaży hurtowej i detalicznej, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.” na: „Minister właściwy do spraw zdrowia sporządza listę środków zawierających substancje psychoaktywne podlegające dopuszczeniu do sprzedaży hurtowej i detalicznej, na zasadach określonych w niniejszej ustawie. Minister właściwy do spraw zdrowia zasięga opinii Głównego Inspektora Farmaceutycznego oraz Głównego Inspektora Sanitarnego.”

- uzasadniając to tym, iż zarówno z ustawy prawo farmaceutyczne, jak i ustawy o substancjach chemicznych wynika, iż organami wyspecjalizowanymi są: Główny Inspektor Farmaceutyczny jak i Główny Inspektor Sanitarny.

b. oraz dołączyć do art. 3 ust. 3 w brzmieniu: „Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów rozporządzeń, o których mowa w art. 1 ust. 1, sprawuje Państwowa Inspekcja Sanitarna.”

- analogicznie do treści art. 33 ustawy o substancjach i preparatach chemicznych, Państwowa Inspekcja Sanitarna mogłaby kontrolować przestrzeganie przepisów ustawy.

5) Art. 8 ust. 1 projektu określa, że „obróć hurtowy używkami w kraju (...), może być wydany tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwego marszałka województwa” - określenie zawarte w tym przepisie nie jest precyzyjne (zapewne chodzi o „teren Rzeczypospolitej Polskiej”).

Proponuję się zapis ust. 1 w brzmieniu: „Obrót hurtowy używkami w kraju może być prowadzony tylko na podstawie zezwolenia wydanego przez Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Art. 40 ust. 1 ustawy – Prawo farmaceutyczne stosuje się odpowiednio.”

Zgodnie z art. 40 ust. 1 obrót hurtowy środkami odurzającymi lub substancjami psychotropowymi będącymi produktami leczniczymi może być prowadzony przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 72 ustawy z dnia 6 września 2001 roku – Prawo farmaceutyczne, po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

Proponowana zmiana art. 8 ust. 1 nawiązuje do powyższej regulacji. Ponadto, marszałek województwa, w przeciwieństwie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego nie jest organem wyspecjalizowanym w zakresie prawa farmaceutycznego i przepisów o substancjach chemicznych. Dodatkowo należy wyeliminować niebezpieczeństwo niekontrolowanego obrotu używkami przez osoby nie posiadające wiedzy specjalistycznej w zakresie chemii ogólnej, farmacji czy medycyny.

6) Art. 6 i art. 7 projektu zawierają luźne zapisy, które mogą być określone jako „zadania” ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego i innych, z których zupełnie nic nie wynika. Zgodnie z nimi minister ma zapewnić m.in. kształcenie danej ilości specjalistów z zakresu działalności profilaktycznej i leczniczej, ale nie jest doprecyzowane w jaki sposób, w jakiej formie (uchwałą, rozporządzeniem lub w jakikolwiek inny sposób). Inaczej stanowi art. 5 projektu, który wprost wskazuje, iż „(...) wśród celów wychowania zapewnia w programach nauczania wiedzę o szkodliwości zażywania używek dla jednostki oraz w życiu rodzinnym i społecznym”.

7) Art. 11 pkt 8 w brzmieniu: „zgłaszanie właściwemu marszałkowi województwa zmian stanu faktycznego i prawnego przedsiębiorcy w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany” proponuje się nadać brzmienie: „zgłaszanie Głównemu Inspektorowi Farmaceutycznemu zmian stanu faktycznego i prawnego przedsiębiorcy w stosunku do danych zawartych w zezwoleniu w terminie 14 dni od dnia powstania zmiany.”

-co wynika analogicznie - jak w uzasadnieniu do art. 8.

8) Art. 12 ust. 1 pkt 3 projektu wskazuje, iż „Zezwolenie, o którym mowa w art. 8 ust. 1, właściwy marszałek województwa cofa w przypadku: (...) popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez osobę odpowiedzialną za działalność przedsiębiorcy posiadającego zezwolenie”. Trudno wywodzić z takiego zapisu, czy chodzi o popełnienie przestępstwa w związku z prowadzoną działalnością czy o popełnienie jakiegokolwiek innego przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

9) Art. 11 ust. 5 zawiera sformułowanie: „warunkiem prowadzenia działalności na podstawie zezwoleń, o których mowa w art. 9 ust. 1, jest (...) posiadanie tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu dostosowanego do przechowywania używek”. Nie wiadomo, co projektodawca miał na myśli używając określenia „tytułu prawnego do korzystania ze stacjonarnego magazynu” - należy wskazać, że omawiany projekt nie zawiera słowniczka pojęć.

10) Zasadnym jest, w kontekście powyższych propozycji, wprowadzić w art. 15 zmianę poprzez skreślenie słów „wójt (burmistrz, prezydent miasta)” i zastąpienie ich słowami „Główny Inspektor Farmaceutyczny”, bowiem - zgodnie z art. 41 ust.1 ustawy Prawo farmaceutyczne - obrót detaliczny środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi i prekursorami, będącymi produktami leczniczymi, prowadzą apteki i punkty apteczne, zapewniając odpowiednie warunki ich przechowywania uniemożliwiające dostęp osób nieuprawnionych do tych środków i substancji. Proponowana zmiana nawiązuje do powyższej regulacji. (Patrz również uzasadnienie do zmiany art. 8.)

11) W celu zapewnienia spójności z pozostałymi przepisami prawa proponuje się zmianę brzmienia art. 16 ust. 1 i 2 :

„1. W celu pozyskania dodatkowych środków na finansowanie zadań określonych w art. 4. Główna Inspekcja Farmaceutyczna pobiera opłatę za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż używek

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek Głównej Inspekcji Farmaceutycznej, przed wydaniem zezwolenia, w wysokości:

- 1) 2100 zł – dla przedsiębiorcy mającego otrzymać zezwolenie po raz pierwszy;
- 2) 2,7% wartości sprzedaży osiągniętej w ostatnim roku kalendarzowym dla przedsiębiorcy, który po raz kolejny ubiega się o zezwolenie na detaliczną sprzedaż używek. "

12) W art. 27 ust. 2 nie dookreślono przepisów karnych, na podstawie których jest prowadzone postępowanie karne. Należy na końcu zdania wpisać właściwy akt oraz miejsce jego publikacji.

13) Uzasadnienie do projektu ustawy nie zawiera oceny skutków regulacji, trudno więc wnioskować, oceniać i weryfikować prognozowane koszty nałożonego na samorządy zadania.

2. Projekt ustawy „o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz zmianie niektórych innych ustaw”.

Przedłożony do zaopiniowania projekt zawiera błąd techniczny. Ponieważ w ustawie o samorządzie powiatowym i ustawie o samorządzie województwa projektodawca używa sformułowania „*rada gminy*” zamiast „*rada powiatu*” w ustawie o samorządzie powiatowym oraz „*rada gminy*” zamiast „*sejmik województwa*” w ustawie o samorządzie województwa.

Ponadto w art. 1, 2 oraz 3 słowo „*posiedzenie*” zastąpione powinno zostać przez zwrot „*sesje*”.

Nadto, zawarte w treści uzasadnienia stwierdzenie, iż: „*Niniejszy projekt ustawy (...) pozwoli na jasne i szybkie rozwiązywanie również podobnych do wskazanej sytuacji.*” - nie znajduje odzwierciedlenia w treści aktu normatywnego. Brak bowiem wyraźnego wskazania terminu, w ciągu którego wojewoda byłby zobowiązany do zwołania sesji organów stanowiących –jednostek samorządu terytorialnego.

Ustawa nie wskazuje też osoby, która będzie przewodniczyć zwołanej przez wojewodę sesji (wydaje się, że mógłby to być radny najstarszy wiekiem - analogicznie jak w przypadku pierwszej sesji).

Poza tym należy zaznaczyć, iż prawo do zwołania posiedzenia ww. organów celem wyboru ich władz wojewoda powinien mieć wyłącznie w przypadku, gdy wybór nowych władz nie nastąpił na sesji zwołanej przez dotychczasowego przewodniczącego / wiceprzewodniczącego przed złożeniem rezygnacji.

Analiza uzasadnienia do projektu przedmiotowej ustawy pozostawia wątpliwości dotyczące wyboru wojewody jako organu kompetentnego do zwoływania sesji w przypadkach wskazanych w projekcie.

Odrębną kwestią jest również rozważenie, czy na gruncie aktualnie obowiązującej ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie istnieje podstawa prawna dla powierzenia obowiązku zwoływania posiedzenia organu samorządu województwa wojewodzie.

3. Projekt ustawy „o zadaniach publicznych w dziedzinie usług medialnych” – nie wnosi się uwag.

WWS-I/KK/0724/4/09

Szczecin, dnia kwietnia 2009 r.

Pan
Bogdan Ciepiałowski
Dyrektor Biura
Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Stanowczy Panie Dyrektore

W obliczu mnożących się problemów i trudności w regulacji dostępu do substancji mogących działać psychoaktywnie lecz nie stricte takich, Samorząd Województwa Zachodniopomorskiego upatruje wiele nadziei w przedstawionym do zaopiniowania projekcie ustawy o obrocie i reklamie środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające. Stanowisko Samorządu Województwa w powyższej sprawie skonstruowane zostało, m.in. na podstawie wieloletniego doświadczenia w pracy na rzecz ograniczania dostępności do substancji psychoaktywnych i szkód nimi powodowanych, przez merytorycznie zajmujący się w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Zachodniopomorskiego problematyką uzależnień Wydział Współpracy Społecznej.

Przedstawiony do konsultacji projekt ustawy o obrocie i reklamie środków zawierających substancje psychotropowe i odurzające niesie swoimi regulacjami perspektywę licznych wymiernych korzyści.

Cieszy podjęcie próby uregulowania zjawiska niekontrolowanego obrotu i spożycia środków zawierających substancje odurzające i psychotropowe w tym tzw. dopalaczy, nieuregulowanego w ustawach o przeciwdziałaniu narkomanii oraz o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi a na potrzeby tej ustawy zwanych używkami.

Pomimo próby regulacji legislacyjnej artykułowanej w załączniku nr 1 i 2 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, do których dopisane zostały jedynie substancje o udowodnionym niekorzystnym działaniu i zdelegalizowane w większości państw wspólnoty europejskiej, w chwili obecnej każdy może udostępnić, niestety też nieletnim, używkami, które nie pozostają obojętne dla zdrowia i prawidłowego pełnienia ról społecznych, dlatego tym bardziej zasadne wydają się działania angażujące, poza organami administracji rządowej, samorząd terytorialny, działający

tak by bez sprzeczności z zasadami swobody działalności gospodarczej, reglamentować, wprowadzać ograniczenia i kontrolować obrót detaliczny i hurtowy używek. Wartą podkreślenia jest tu procedura, zaczerpnięta wprost, bo przecież sprawdzająca się, z ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi pobierania opłaty za wydawanie zezwolenia na indywidualną i hurtową sprzedaż używek. Destabilizacja gospodarcza dotykająca przedsiębiorców obracających napojami alkoholowymi do 18% może perspektywnie uszczuplić dochody samorządów, ten hipotetyczny zastrzyk finansowy płynący do jednostek samorządu terytorialnego od jednostek i osób chcących dystrybuować używki i literalne wskazanie w ustawie ich przeznaczenia, wykorzystywane będzie na finansowanie zadań określonych w Wojewódzkich i Gminnych Programach Przeciwdziałania Narkomanii, które to za swój cel mają promowanie zdrowego i świadomego stylu życia. Zasadnym jednak wydaje się doprecyzowanie w ustawie konieczności wpisania do wojewódzkich i gminnych programów przeciwdziałania uzależnieniom zadań z zakresu edukacji społecznej, prewencji, profilaktyki oraz ewentualnego leczenia i rehabilitacji osób i ich rodzin dotkniętych szkodliwym działaniem używek, które to winy zapobiegać dezintegracji społecznej.

Kluczowe jednak dla ustawy wydaje się wprowadzenie przez ministra właściwego do spraw zdrowia jej aktu wykonawczego zawierającego pojęcie oraz uaktualnianą często listę zdefiniowanych środków i substancji uznawanych za używki. Przy wydawaniu zezwoleń na hurtową sprzedaż używek i bieżącej kontroli tych podmiotów wymagane będą specjalne procedury i wysokospecjalistyczna wiedza kontrolujących, dalece wybiegająca poza wiedzę pozwalającą dokonać kontroli pod kątem formalno - prawnym prowadzonej działalności gospodarczej. Celowe zatem jest wyposażenie marszałka w specjalne narzędzia do sprawowania właściwego nadzoru i kontroli.

Projekt ustawy w części określającej miejsca i formy sprzedaży używek, rodzaje opakowań, a także ich promocję i reklamę jest czytelny, jasno sformułowany i nie niesie za sobą żadnych nieudomówień.

Z polecenia

Z op. MARSZĄŁKA WOJEWÓDZTWA
Jak Krawczyk
WICEMARSZAŁEK